

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2229/2017
19.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље малолетне АА из ... коју заступа законски заступник - мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Калинић адвокат из ..., против туженог ВВ са боравиштем у ..., Република ..., чији је пуномоћник Љубиша Траиловић адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 308/17 од 20.07.2017. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 308/17 од 20.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину - Судска јединица у Кладову П2 299/16 од 20.04.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и измењен став трећи пресуде Општинског суда у Неготину П 244/06 од 13.07.2007. године тако што је обавезан тужени ВВ да на име свог дела доприноса у издржавању тужиље малолетне АА плаћа месечно по 130 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, и то почев од 09.11.2016. године као дана подношења тужбе па убудуће док та обавеза по закону буде трајала или се буде мењала, сваког првог до петог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законске заступнице - мајке ББ, с тим што је доспеле рате дужан платити одједном са каматом почев од доспећа сваке рате па до коначне исплате по стопи коју прописује Европска централна банка у динарској противвредности по курсу који обрачунава Народна банка Србије у моменту плаћања, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења, док је за разлику од досуђеног до траженог износа од 200 евра у динарској противвредности, тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде парничних трошкова исплати законском заступнику малолетне тужиље износ од 22.000,00 динара у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 308/17 од 20.07.2017. године одбијене су као неосноване жалбе тужиље и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Неготину - Судска јединица у Кладову П2 299/16 од 20.04.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из чије садржине произилази да је изјављена због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о основаности ревизије туженог, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14-ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нису основани ревизијски наводи, истицани у жалби, којима се указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из тачке 7. става 2. наведене одредбе. Странка у поступку има положај процесног субјекта, у смислу члана 74. став 1. ЗПП, и доказног средства предвиђеног чланом 276. тог закона. Суд чини битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП када пропусти да на законити начин изврши доставу писмена странци као процесном субјекту. Пропуст у достави писмена странци као доказном средству (позива ради саслушања странке) има значај битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 7. став 2. и 281. ЗПП. У конкретном случају, туженом није ускраћено расправљање јер је на рочишта за главну расправу позиван његов пуномоћник, док означена релативна повреда одредаба парничног поступка нема утицаја на правилност побијане пресуде са аспекта непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Неготину П 244/06 од 13.07.2007. године утврђено је да је тужени отац тужиље, рођене ... године, и обавезан је да плаћа издржавање у износу од 7.000,00 динара месечно почев од дана подношења тужбе. Тужиља је у школској 2016/2017 годину била ученица ... разреда основне школе. Живи са мајком у стану који је мајчино власништво, и за задовољавање њених потреба неопходан је износ од 24.000,00 динара месечно. Мајка тужиље нема обавезу издржавања других лица, у радном је односу и остварује просечну зараду у износу од 29.338,00 динара месечно. Тужени такође нема обавезу издржавања других лица. Живи и раду у ..., а његова просечна зарада износи око 700 евра месечно. Станује у закупљеном стану. Тужени не плаћа издржавање одређено правноснажном судском одлуком због чега су против њега покренути извршни поступак и два кривична поступка.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 164. Породичног закона, која се у овом случају примењује на основу члана 40. став 3. у вези члана 42. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Правноснажна судска одлука којом је одређена висина издржавања тужиље донета је у време када је она била дете нешто старије од годину дана. Стога је евидентно да су се до подношења тужбе у овом спору, због узраста тужиље и школовања, њене потребе повећале и да је зато одређени износ издржавања у висини од 7.000,00 динара месечно недовољан за задовољавање њених садашњих потреба, ако се има у виду да минимална сума издржавања из члана 160. став 4. Породичног закона (накнада за храњенике и лица на породичном смештају) износи око 24.000,00 динара месечно. Због тога у овом случају нижестепени судови правилно закључују да постоје промењене околности које, у смислу цитиране законске одредбе, оправдавају измену - повећање висине издржавања на износ динарске противвредности од 130 евра месечно. Висина обавезе туженог у овом новчаном износу одређена је у складу са одредбом члана 160. став 3. Породичног закона и уз вођење рачуна о свим околностима које су од значаја за оцену могућности туженог - висини његове зараде и личним потребама.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, неосновано се ревизијом - наводом туженог да ће плаћањем досуђеног износа бити доведена у питање његова егзистенција, указује и на погрешну примену материјалног права.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом члана 153. став 3. ЗПП.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић